

I Chapter 46, "*The Unwanted Gifted and Talented: A Sociobiological Perspective of the Societal Functions of Giftedness*", Roland S. Persson, nämner denne hur "*A gifted individual who takes on a function of societal change is never accepted by authorities (leadership/s) if what they propose or do is perceived as threat to his/her/their position in that hierarchy.*"

Men hur "

A gifted individual who takes on a function of societal change is accepted and promoted by a group if what they propose or do is perceived as being or generating a tangible gain and is available not too distant into the future.

" (Föreslaget filnamn:

The_Unwanted_Gifted_and_Talented__Roland_S_Persson.pdf

Länk:

<http://diva-portal.org/smash/get/diva2:132801/FULLTEXT01.pdf>

.)

Inte ens den senare gruppen blir särskilt stor när de kognitiva kapacitetskrav som ställs för att inse att en avsevärd vinst måste resultera överstiger flertalets förmåga. I en sådan situation når den begåvade endast andra som har sådan abstrakt begåvning att de kan se vad den begåvade säger och förstå att det måste vara riktigt.

Vad gäller de hierarkiska maktstrukturerna börjar dessa med mycket kapabla krafter överst, som då kan hantera kapabla medarbetare. Om medarbetarna ständigt är något mindre kapabla än toppen, så kommer efter några generationer med toptillväxt från nästan lika kapabla medarbetare men där ständigt de alltför kapabla nedanför stigmatiseras såvida de inte nöjer sig med att underhålla hierarkin att leda till "kork flyter till toppen". I dag ser vi det i riksdagen och inte minst i regeringen, "kork flyter överst".

Det beror också på ett annat fenomen, grupptänk. Jmf. *Mediatan* av Maria-Pia Boëthius om hur media skapar sig en egen "verklighet" skild från andra verkligheter, men det är ingen skillnad på detta och andra sektfenomen.

När dessa processer blir extrema, så som de nu har blivit i väst och alldeles särskilt i Sverige, så stämmer analysen i boken *Politisk Ponerologi* skrämmande väl. Boken hämtar sin erfarenhet från den psykopolitisksociala utvecklingen i östblocket efter WWII med extrem förföljelse och stigmatisering av intellektuellt tänkande, där man bytte ut universitetsledning mot politiska propagandister, etc. (Mer om *Po*
nerologi

på

<http://blog.lege.net/index.php?/categories/57-Politisk-Ponerologi/P2.html>

. Se även Dr. Andrew M. Lobaczewski,

[Political Ponerology: The Scientific Study of Evil Adjusted for Political Purposes](#)

.)

Roland S. Persson har naturligtvis rätt, "*What we research and study is to a large extent governed by demand*", medan denna typ av forskning istället innebär stora risker för de enskilda som i hemlighet eller i skymundan ägnar sig åt den.

Nu återvänder jag till det kognitiva gapet, för det är det som är utmaningen att i någon mån finna vägar att överbrygga. Orsaken att det behöver överbryggas är alltså att detta ökar storleken på gruppen utanför den existerande hierarkin som då uppfattar det föreslagna som att ha potential att ge påtagliga vinster i en inte alltför avlägsen framtid. Fast det behöver väl inte påpekas att en sådan ökning av denna grupp samtidigt uppfattas som ett allt större hot av den existerande hierarkin... Vilket ju väldigt väl förklarar en hel del självmarginalisering och självsabotage, för att alltså inte uppfattas som ett alltför stort hot.

Anta att du likt Walter Russel, Wilhelm Reich, R. Buckminster Fuller (som visserligen nått stort erkännande i de hierarkistödande delarna av hans arbete), G. Edward Griffin, Nicola Tesla (visserligen erkänd genom att han fått ge namn till en enhet för magnetiskt flöde) eller i nutid Miles Williams Mathis och många andra mer eller mindre bemärkta djupingar verkligen har avgörande delar av lösningar till ett helt annat sätt att skapa välstånd. Välstånd av en magnitud som gör nuvarande mest upphöjda och välbärgade till vem-som-helst eftersom alla har allt de någonsin kunnat önska sig, och dessutom möjligheter och personlig utveckling de inte ö.h.t. inte kunnat föreställa sig.

Det finns här två problem. Vägen till ovannämnda välstånd är det vad jag vet ingen av oss som kan göra en manual eller steg för steg beskrivning till, eftersom vi i dag inte ens kan föreställa oss den värld det handlar om. Det handlar verkligen om *det okända*. Hur passar detta ihop med "*a tangible gain*", med

emfas på

tangible

?

Det okända

kan per definition inte vara

tangible

. Svaret är givet, det är

inte

tangible

. Det är inte konkret. Det är inte konkret påtagligt. "Elektrikern" vill ha en

påtaglig

ritning. (Vilket är varför det är så effektivt för hierarkierna att systematiskt sabotera fri energi projekt precis innan de kan industrialiseras, att det har visats upp att det funkar i TV och så vidare har ingen betydelse för massorna, som bara kan röras när det är konkret påtagligt hemma hos dem eller hos grannen.)

Det andra problemet är naturligtvis att det för många är viktigare vilken relativ än vilken absolut position de har. Dessa nöjer sig med att vara begränsade på alla sätt, bara alla andra är

mer
begränsade. Under förutsättning förstås att de själva inte har det
alltför
embarmligt fysiskt.

Åter till korken flyter på toppen. Detta skulle tyda på att ett utbyte av hela makthierarkin (vilket nu även kommit att innefatta det så kallade vetenskapliga etablissemangen då detta kommit att bli en integrerad komponent i makthierarkin) ibland skulle vara av nöden för att intellektuellt "reboota" systemet. Tänkande människor har dock tröttnat på att revolutioner enligt tidigare observationer inte någon gång tycks leda till någon långsiktig förbättring. Något annat behövs. Så "korkskallarna" blir alltmer "korkade", men avsätts ändå inte.

Systemstupiditet

System kan inte i grunden förändra sig själva, då detta från systemets synpunkt innebär självmord. Förändringar av 2:a ordningen kan inte initieras av systemet självt. Endast förändringar av 1:a ordningen kan göras inom systemet.

När så systemet blir alltmer irrelevant innebär detta att intelligensen hos systemets agenter, för den välinformerade och initierade betraktaren, **till synes** närmar sig den absoluta nollpunkten. När man trodde att den absoluta stupiditetens gräns var nådd, så överraskas man av nästa, och nästa under av oanade nivåer av stupiditet, som man tidigare inte kunde tro var möjlig. Systemets försvarare accelererar hela tiden i nya fantastiska rekord i jakten på intelligens lim 0! Intelligensen går så att säga mot lim 0, medan systemet blir allt mer irrelevant.

Det går dock mycket långt, innan sanningen blir uppenbar annat än för just den välinformerade och initierade betraktaren. Detta emedan stupiditet inte är dum. Den är expert på att fejka kompetens. Den är expert på att fejka förståelse. Den är expert på att fejka uppriktighet. Den är expert på att luras! Stupiditetens primära överlevnadstalanger är alltså kamouflage, manövrerande, undvikande.

Det är dock uppenbart att det finns en (eller flera) dold(/a) hierarki(/er) bortom de synliga hierarkierna. Inte heller denna(/dessa) hierarki(/er) släpper förstås in förändrarna. Jo, jämfört med de synliga hierarkierna gör de faktiskt det, för en sådan här dold hierarkis "ingenjörer" / "nerdar" / hierarkistödjure opererar förstås på en ingenjörsnivå där maskineriet inte är tekniskt

utan politiskt och sociologiskt. Här har du samhällsingenjörer och Think Tanks. Tänk makarna Gunnar och Alva Myrdal, som implementerade Think Tank material i den svenska myllan, inkl. sönderslagandet av innerstadsmiljöer "för människor behöver bara si och så mycket vatten, mat, m.m.". "Några högre behov existerar ej"...

Den här nivån har länge sysslat med en Transhumanistisk agenda. Jag är själv en "så ond" människa att jag på principiella grunder är motståndare till denna den bakomliggande hierarkins agenda.

Klipper även in detta från Odjurens Tid, Jan Rosbäck 2015-04-04 11:48:48:

"Detta klipp med Michael Tsarion och medvetande är ypperligt. Från anders i newsvoice.se <http://www.youtube.com/watch?v=qSNcc-egllk>

(
Michael Tsarion - The War on Consciousness
)

Långt föredrag, jag jämför här med Walter Russell som gått ända ner till grunden. Russell beskriver medvetandet enkelt i tre steg av dimensioner, 1D är Kunskapen, 2D är tanken nedskrivet på ett papper som i sin tur skapar den 3D som vi upplever. I och med att materia i vårt elektriska universum skapas i en gyroskopisk rotation från protonen via dess poler så ser vi bara fragment av denna rotation. 3D blir en sönderklippt holografisk verklighet som vi också empiriskt har byggt vår vetenskap på. Fenomenet gör oss också mottagliga för propaganda och illusioner med väl utvalda toner och synintryck.

Akademia inhämtar information från 3D och registerar den på den HDD som hjärnan är. Den mänskliga hjärnan är en minnesenhet som ett USB där inga processer egentligen sker förutom registrering och organisation av registret via ett RAM-minne. Walter Russell gör stor skillnad mellan information och kunskap och framhåller att hela kroppen är en minnesbank via cellminnen. Wilhelm Reich var inne på samma tanke med bioenergi eller prana, 2.03 in i filmen med Tsarion. Enligt honom är huden lika med egot och det som motsvarar Russells gravitationsaxel är ryggraden/märgen. Detta går också ihop med begreppet livscykel som motsvarar den tid som en kropp varar. Det finns en direkt kontakt mellan 1D och 3D i däggdjur, kallad för instinkt men det är enbart människan som utrustats med egenskapen i 2D att kunna skriva ner och därmed vidarebefordra information oförändrad mellan många generationer.

Själva bearbetning av data sker utanför hjärnan, i det kosmiska medvetandet i Kunskapens 1D. Enbart där kan det nya skapas, allt lokalt är bara omskrivningar och applikationer av befintlig data. Den posthumana/transhumana individen kommer att successivt dö ut inom ett par generationer om den inte kan behålla kontakten med 1D. De som inte kan hålla takten utan tycker att allt är förvirrande är just nu utsatta för denna uteslutningsprocess och vill hellre hålla sej till någon som styr dem och litar då på en överhet. Detta utnyttjas givetvis av kabalen och globalister genom att de hela tiden ökar informationsmängden och därmed förvirringen. Det spelar ingen roll om informationen är sann eller inte, ju mera lösa trådar desto större förvirring. Det är heller ingen större idé att leta efter fysiska orsaker till demens eller Alzheimer i den fysiska hjärnan. Dessa individer har helt enkelt tappat kontakten med processorn, kanske kan man använda moderna tekniker till att öka signalstyrkan. /JR"

En brevskrivare nämnde: "*Om man säger som repliken lyder i filmen Prometheus - "That's what I choose to believe" - så är det nog, precis som du säger, viktigt att ta ansvar för sitt val. Kanske är det trots allt så, att ett liv är alldeles för kort för utveckling av de förmågor vi i bästa fall anar att vi behöver?!*"

Jag svarade: Kan så vara. Mitt val under största möjliga ansvar är att ej stödja transhumanismen. Ej heller Agenda 21, som handlar om att slå ut landsbygden och ytterst till att slå ut de som vill behålla det naturliga och inte vara tvungna att betala royalty till de som tar patent på livet (GMO bl.a.) och, skulle inte förvåna mig, på själva vårt genetiska material så vi kommersiellt inte har rätt att leva utan att betala dem som i så fall äger rätten till (inte längre) våra kroppar.

— En; Allmänt kallad: LegeNet

//

Kommentar från J R 2015-04-11 20:45:02:

Liten essä av Miles Mathis om hjärntvätten som riktades mot vetenskap för snart 90 år sedan. Han svarar på frågan varför det inte dyker upp några nya genier inom vetenskap. Genierna släpps inte fram eftersom sanningen skulle rasera den bluff som nu börjar lysa igenom både högt och lågt. Genierna har tröttnat, skaffat sej andra intressen och låter de styrande köra sitt race tills konceptet havererar. Ekonomi, juridik, politik, samhällsbygge, demokrati. Det är först när en sovande allmänhet märker att inte mycket egentligen fungerar som beskrivet i propagandan som man får till en förändring. Det är inte lite av Goebbels över upprepadet inom kvantfysik att partiklar kan gå från A till B utan att finnas till. Bara för att nämna ett exempel. JR

<http://milesmathis.com/Coll2.html>

Kommentar från En; Allmänt kallad: LegeNet 2015-04-12 02:04:25:

I din länk, J R, berättar Miles Mathis bl.a. hur utanför det akademiska samfundet alla redan har fördefinierats som udda typer ("*outside academe, everyone has been predefined as a crank*"), och i något annat papper har han antytt hur akademia ser på oss andra som "

The Barbarians at the gate

" (han nämner t.ex. hur "

What he means is that I myself have not been blessed by the gatekeepers, and must therefore be a barbarian

" i "

My Opposition

" ,

<http://milesmathis.com/david.html>

).

En helt annan anda berättade Dewey B. Larson om i en presentation till en grupp kemiingenjörer år 1969, där han berättade hur tjugo år tidigare den dåvarande presidenten för Harvard University Dr. James B. Conant, också inför en grupp kemister och även inför chefer inom kemiområdet, hade uttryckt allvarlig oro för den effekt på de vetenskapliga framstegen som sannolikt skulle resultera p.g.a. det i stort sett totala försvinnandet av vad han kallade

obundna forskare. Människor som forskade av eget initiativ och utan stöd eller vägledning från etablerade forskningsinstitut. Som Dr. Conant uttryckte det, dessa människor kunde undersöka vad de ville, när de ville, eller avbryta forskningen närsomhelst. De var fria som vinden eftersom de inte hade någon annan agenda förutom den ständigt föränderliga i deras egna sinnen. Orsaken för hans oro, förklarade Dr. Conant, var att även om det stora flertalet nya upptäckter i vetenskapen görs av professionella vetenskapsmän under överinseende av universiteten eller forskningsinstitutionerna, så kommer de verkligt revolutionerande idéerna, de som faktiskt ändrar vetenskapens riktning, huvudsakligen från dessa obundna forskares självständiga aktiviteter. Och om dessa människor inte längre är aktiva, då finns det inga garantier för att dessa mycket välbehövda idéer kommer att fortsätta komma fram. Som Dr. Conant sa, de revolutionerande framstegen i de teoretiska vetenskaperna gjordes huvudsakligen av amatörer... Få kan förneka att det är ganska enkelt att i vetenskapen fylla i detaljerna inom ett nytt område, när väl frontlinjen har brutits. Det avgörande är att vända runt det oväntade hörnet. Detta är inte givet de flesta av oss att göra. Om ni i framtiden vill ha framsteg i de grundläggande teorierna kring kemi och fysik jämförbara med de som varit de senaste två århundradena [sagt av Dr. Conant kring 1949], då verkar det som att det är avgörande att det fortsätter finnas människor som har möjlighet att vända runt de oväntade hörnen. Per definition kan det oväntade hörnet inte vändas genom en planerad operation. (Det här var min översättning. Läs citatet på engelska, sidan 1, *daniel*, "[The Uncommitted Investigator](#)" (PDF, 3 sidor).)

Det kan tyckas att det vetenskapliga etablissemanget i dag gör allt i deras makt för att inga oväntade hörn ska vändas, för att inget oväntat framsteg ska nås.

— En; Allmänt kallad: LegeNet

[No more comments.]